

igennem i den arabiske verden, kommer bomben på badhotellet i Israel, hvor man jo udmærket ved, at så får man gengældelsesaktioner.

Før gengældelsesaktionerne appellerede den danske regering til Israels udenrigsminister, samtidig med at vi kondolerede, om, at man undlod at lave gengældelser. Samtidig sendte vi vores repræsentant op til Arafat og meddelte, at nu måtte selvmordsbomberne standse.

Man fik det forløb, som var til at forudse, som var forfærdeligt, og som jeg har kaldt en døds-spiral.

Det, vi skal gøre, er hele tiden at fastholde over for parterne, at der findes kun én vej frem, og det er tilbage – tilbage til et forhandlingsbord, til en politisk proces, som giver palæstinenserne klarhed over, at de vil få deres stat, og Israel klarhed over, at det vil blive anerkendt af den arabiske verden bag sine sikre grænser.

Hvad angår antallet af diplomater dernede, så har alle EU-lande jo diplomater dernede. Det, der foregår for øjeblikket, er en konsulær aktion for at få mulighed for at få EU-landenes statsborgere i Ramallah ud. Der er ikke tale om en EU-aktion for at få et møde med Arafat. Det ved jeg godt står i aviserne, men det er ikke tilfældet.

Med hensyn til observatører har Danmark forlænget sin observatørrolle i Hebron, hvor nogle jo altså også blev dræbt, ikke nogen danskere heldigvis, men nogle fra observatørmissionen TIPH'en. Det er vores indstilling, at vi forlænger den aktion, men vi kan ikke regne med, at man kan sende en hær ind imellem parterne, som man kan få indtryk af, når man ser nogle af avisudtalelserne, for det kan ikke lade sig gøre. Det kræver, at begge parter vil have observatører ind, og det er vi gerne med til, hvis vi kan få parterne til det.

Kl. 13.10

Mogens Lykkesøft (S):

Jeg vil gerne spørge udenrigsministeren, om han ikke er enig i og forhåbentlig også har sagt både til Israels og til USA's regeringer, at foreløbig har Sharons krav med vetoret til den sidste terrorist i området over for politiske forhandlinger forlænget og forstærket blodsudgydelsen i et år, og at der må stilles et ubetinget krav til Israels regering om at begynde politiske forhandlinger, hvis man skal have nogen som helst chance for at stoppe den meningsløse blodsudgydelse i området.

Så vil jeg sige, at jeg beklager meget, hvis jeg skal forstå udenrigsministerens udtalelser på den måde, at han ikke har tænkt sig at tilskynde til, at EU gennem diplomatisk tilstedeværelse også demonstrerer vores klare afstandtagen fra den israelske militær aggression, der foregår nu.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Der må været noget, der har undgået hr. Mogens Lykkesøfts opmærksomhed. Jeg har jo krystalklart sagt her i weekenden – det kan der ikke være nogen som helst tvivl om, og den israelske ambassade kan også godt klippe aviser – at den israelske hær skal ud af Ramallah, at man skal respektere A-zonerne og ikke invadere dem.

Det vil sige, at den danske regering ikke på noget tidspunkt har sagt, at det er o.k. Tværtimod har den danske regering sagt, at man skal rykke ud igen.

Vi har også sagt – og det er dog blevet sagt mange gange, så det undrer mig, at hr. Mogens Lykkesøft ikke har fanget det – at vi ved jo alle sammen, hvordan det her skal ende. Det skal ende med to stater: Israel og Palæstina.

Vi kan også konstatere, at FN's sikkerhedsrådsresolution forleden dag og den for nogen tid siden jo nævner – det var amerikanerne, der skrev den foregående – for første gang den palæstinensiske stat. Der blev ordet taget i munden af den amerikanske regering igennem FN's resolution.

Det vil sige, at den linje, vi har her, er så også FN's linje, det er EU's linje, vi er til stede, og vi kommer med disse henvendelser, med den linje, jeg har sagt her, at det skal alligevel ende på den måde: To stater i fred ved siden af hinanden.

Mogens Lykkesøft (S):

Jeg vil bare godt være helt sikker på, at udenrigsministeren også har tilkendegivet eller vil tilkendegive over for både Israels og USA's regeringer, at hvis der skal være en chance for at stoppe blodsudgydelsen, så skal Israels regering gå til forhandlinger med en politisk dagsorden uden nye betingelser og gøre det nu; at hele den der tidsfristfælde, man har bragt sig selv i, har forlænget blodsudgydelsen i området; at den politiske løsning, der skal laves, som regeringen er enig i, må Israels regering ubetinget uden ophold begynde forhandlinger om, så palæstinenserne har noget som helst perspektiv om en anden fremtid end den rædselsfulde, de i dag oplever.